मपणिष्टायमिति अयं रावणस्वामिहानयन् प्राणानपणिष्ट विक्रीतवान् व्यवहृञ्पणोःसमर्थयोरिति षष्ठी प्राणानामपणायिष्टेति पाठान्तरं तदयुक्तं सुत्यर्थस्य पणेस्तत्र ग्रहणात् गुपूधूपेत्यादिना आयप्रत्ययोन भवति ॥ १२१ ॥

भ० राक्षसानामित्यादि। मयि गते सति रामोराक्षसानां प्रणिहनिष्यति राक्षसान् मारयिष्यति प्राग्वन्नोणदृति नेर्णत्वं कर्म्मणि षष्ठी असौ रावणस्वामिह लङ्कायामानयन् प्राणानामपणिष्ट प्राणान् विक्रीतवान् व्यवहृञ्पणेर्व्यवहारे इति षष्ठ्यर्थं परसूत्रं तत्र व्यवहारेइति क्रयविक्रयलक्षणे द्यूतक्रियायाञ्चेति व्याख्यातं पणङ्व्यवहृतौस्तुतौ वारेइत्यनेन कमक्षतइत्यादिसूत्रविहिता ञिङीयङायाविभाषिताः तेन पक्षे नायप्रत्ययः अपणिष्टेति चिन्त्यमिति विद्याविनोदस्य प्रलपितं व्यवस्थितवाधिकारादायादयोऽसार्व्वधातुके वा भवन्तीति पक्षे नायप्रत्ययइति विद्यासागरेणोक्तत्वात् स्वमतं युक्तमेव ॥ १२१ ॥

अदेवीद्बन्धुभोगानां प्रादेवीदात्मसम्पदं। शतक्रत्वस्तवैकस्याः स्मरत्यङ्गोरघूत्तमः ॥ १२२ ॥

ज०म० अदेवीदित्यादि। न केवलं प्राणानपणिष्ट बन्धुभोगानामदेवीत् बन्धुभोगान्विक्रीतवान् दिवस्तदर्थस्येति षष्ठी दिवोव्यवहारार्थत्वात् प्रादेवीदात्मसम्पदं विक्रीतवान् विभाषोपसर्गदृति पक्षे द्वितीया प्रशब्देन युक्तत्वात् रामानुरागं पुनर्द्दर्शयन्नाह रघूत्तम